

[Else-Merete Ross.]

tager et felt, og når de pågældende er igen- nem det, kan de, hvis de har trang til det, komme videre — altså en trinvis opbygning. Jeg vil gerne spørge ministeren: var det ikke muligt at nedsætte et udvalg til at se på uddannelsen under ét? For hvis det viser sig, at det inden for det ufaglærte område er en praktisk og god fremgangsmåde at have en sådan trinvis opbygning — det er et princip, som man i det hele taget mere og mere gør sig til talsmand for inden for alle former for undervisning — kunne vi så ikke lade denne gruppe mennesker se på hele uddannelsesfeltet under ét og prøve at komme frem til et mere smidigt uddannelsessystem end det, vi har nu? Det, jeg egentlig gerne vil have at vide, er blot: kunne ministeren tænke sig at lade en gruppe mennesker se på dette spørgsmål? Da jeg nu har spurgt om dette i 5 år, synes jeg ærligt talt, det ville være vældig dejligt engang at få et bekræftende svar. Kommer de så til det resultat, at det ikke kan lade sig gøre, så ville jeg i og for sig være tilfredsstillet, for så var sagen da i hvert fald undersøgt. Når man nu i dette land beskæftiger sig så meget med at finde frem til bedre og bedre undervisningsformer, hvorfor skulle man så ikke kunne lade nogle mennesker undersøge en så simpel ting og måske finde frem til noget bedre — eller i hvert fald blot overbevise mig om, at det princip, vi følger, er det allerallerbedste? Men det er jeg nu lidt i tvivl om at det er.

Kai Moltke: Ja, jeg skal stadig væk ikke diskutere min og mit partis større eller mindre ondskab her i tinget, men vil fortsat holde mig til lovforslaget.

Kun lige et par små korrektioner her. Nu blev der sagt, at efter loven af 1961 var det ikke to tredjedele af det samlede byggeri, der var støttet byggeri, det drejede sig kun om to tredjedele af udlejningsbyggeriet. Jeg vil gerne bede den socialdemokratiske ordfører, hr. Axel Ivan Pedersen, om at læse §§ 20-23 i loven om boligbyggeri af 1961. Der inddeler man nemlig i grupper: 10.000 lejligheder i rent privat byggeri, 10.000 i socialt understøttet og 10.000 i privat byggeri med støtte, og af denne sidste gruppe skal 4.000 være parcelhuse, udlejningsparcellhuse.

Der står endvidere, at i tilfælde af, at det private byggeri med støtte ikke bruger sin kvota, skal resten overflyttes til det sociale byggeri — en lovbestemmelse, som selvfølgelig på grund af regeringens politik og anlægsvirksomhed overhovedet aldrig nogen sinde blev ført ud i livet. Men derfor stod det alligevel i loven.

Dernæst ville det have interesseret mig betydeligt mere at høre den socialdemokratiske boligordfører udtale sig om følgende: bliver det de rigtige mennesker, som flytter ind i det rentesikrede byggeri, hvis man opretholder de regler for indskud, som man i øjeblikket har? Skal det rentesikrede byggeri forbeholdes folk, som har penge til et indskud mellem 8.000 og 9.000 kr., måske 10.000 kr.?

Og så fik jeg overhovedet ikke noget svar på, hvordan det ligger med et socialt byggeri forud for 30. april 1964. Hvad er det for en regulering, der gives? Stk. 3 i § 65 d er ganske uforståeligt for almindelige mennesker. Der er ingen, der kan se, hvad det overhovedet drejer sig om. Vil man give fuld dækning på linje med rentesikringsordningen, eller skal vi her have en ny kategori af diskriminerede lejere i det sociale byggeri? De spørgsmål vil jeg gerne have afklaret.

Og så glemte jeg at svare i første omgang på, om jeg ville tage socialistisk folkepartis boligfondsforslag tilbage til fordel for dette vidunderprodukt. Det afhænger af en vis afklaring med hensyn til, hvad dette forslag indeholder, og der bliver ikke taget noget forslag tilbage. Det var rimeligere, om man efter 3 års forløb underkastede et lovforslag, som har lige så megen ret til at blive behandlet af sagskyndige her i tinget som et hvilket som helst andet, et fornuftigt udvalgsarbejde. Og skulle vi have misforstået noget ved boligforliget, så er vi jo undskyldt. De forligsafsluttende partier ved på en række punkter overhovedet ikke, hvad det er, de er blevet enige om. Hvordan skulle vi så vide noget som helst, når vi er holdt ganske uden for handlingerne og derfor ikke kender de indre partimæssige fortolkninger? Og dér kan jeg kun råde til, at man i fremtiden holder op med disse private sammenkomster og overlader forligsforhandlingerne til de udvalg, som er nedsat af folketinget.